

Dag Daniš: S odkazom Novembra sa to otáča. Je za tým aj kríza slobody. 7 dní v kocke

- CZ24 News | 11. listopadu 2022

SLOVENSKO/ČESKO: Dag Daniš komentuje hlavné témy týždňa. Dnes o rastúcej skepse z Nežnej revolúcie, o regulácii sociálnych sietí v Kanade, o potupnom ruskom ústupe z Chersonu a o dezinformácii týždňa z dielne progresívnych médií.

1. Sloboda s obojkom

Ak má spoločnosť držať pokope, potrebuje národné sviatky a symboly, na ktorých sa zhodne. A z ktorých cítiť silu a pozitívnu energiu. Na Slovensku túto peknú, príjemne nostalgickú úlohu roky plnila Nežná revolúcia.

Dnes to už veľmi neplatí. November 1989 vníma kladne čoraz menej Slovákov. Konkrétne: menej ako polovica. Je to škoda. November – sviatok slobody – patrí odkazom aj príbehom medzi najkrajšie udalosti moderných dejín Slovenska.

Na druhej strane je rastúca skepsa pochopiteľná. Lebo ak dnes niečo prechádza krízou, tak je to práve sloboda – sloboda jednotlivca aj sloboda spoločnosti. A nie je to tak len na Slovensku. Tieto trendy sú širšie. Zasahujú prakticky celý západný svet.

V novembri 1989 Česi a Slováci bojovali za slobodnú, spravodlivú a suverénnu spoločnosť. Nezávislú od vládnucej strany, vládnucej ideológie či vládneho dozoru v Moskve. Do veľkej miery sa to podarilo. Asi aj vďaka tomu, že západná (európska) spoločnosť bola v tom čase v dobrej kondícii. Prosperovala. A bola otvorená a slobodná. Užívali sme si voľnosť pohybu, voľnosť myslenia a presvedčenia. Voľnú súťaž. Dobré časy trvali viac ako 20 rokov.

Potom, niekedy po roku 2010, sa niečo zlomilo. Dodnes presne nevieme čo, je však zrejmé, že západná spoločnosť, kedysi otvorená, slobodná a atraktívna pre zvyšok sveta, sa začala vyčerpávať a radikalizovať. Globalizácia pod vlajkou liberálnej demokracie priniesla v Spojených štátoch, v Británii aj v Európe dva veľké tábory – víťazov a porazených.

Súbežne s tým sa začala presadzovať nová ideológia a nová politická sila – progresívna ľavica. A jej intenzívne kampane, zamerané na prevýchovu väčšinovej spoločnosti a na reguláciu. Raz v záujme imigrantov, potom v záujme LGBTI menšín, potom v záujme ochrany klímy či ochrany verejného zdravia...

Progresívcovia sa začali správať podobne fanaticky ako pred nimi komunisti a nacisti – sú presvedčení, že ako vlastníci pravdy a slušnosti by mali byť vládnucou triedou. A nielen politicky. Progresívne sa majú angažovať inštitúcie, školy, biznis, šport, kultúra a dokonca aj veda vrátane biológie (tá by už nemala trvať na dvoch pohľadoch...vedec, ktorý nepochopí výzvy doby, naráža na problémy). Odporcovia z radov konzervatívnych a národných strán sú vyhlasovaní za odpad, fašistov, konšpirátorov, nepriateľov ľudstva...

Nová ideológia a jej poriadok sa nepresadzuje získaním verejnej podpory, ale mediálnymi kampaniami. A sprievodnými nástrojmi ako woke hnutia či cancel culture. Tie sú zamerané na vynucovanie novej kultúry a potláčanie odporu. Všade. Aj na vysokých školách či v súkromných firmách.

Výsledkom tejto tichej progresívnej revolúcie je zachovanie slobodnej a demokratickej fasády západnej spoločnosti, ale bez reálneho obsahu. Priestor pre slobodu, diskusiu a rešpekt k inému názoru je čoraz užší. Kto vybočuje z predpísanej línie, ten je odpisovaný. A nielen v symbolickom zmysle. V Spojených štátoch, Británii či Nemecku vedci, učitelia, novinári prídu o prácu, ak nie sú pri imigrantoch alebo transrodových menšinách dostatočne „inkluzívni“.

Na Slovensku to nezašlo až tak ďaleko, ale aj tu už cítime komsomolský puch novej „pokrokovej“ doby. V slobodnom vyjadrení názoru na imigrantov, sexuálne menšiny, plošné očkovanie či vojnu na Ukrajine musia byť ľudia čoraz viac opatrní. Aby nemali problémy s facebookovou „Políciou SR“. Alebo zrušený účet na sociálnej sieti...

Táto zásadná zmena západnej spoločnosti zo slobodnej na kontrolovanú a manipulovanú sa udiala pomerne rýchlo. Možno za desať rokov. A nie, nestalo sa to ani sériou veľkých volebných víťazstiev západných progresívcov, ani revolúciami a hnutiami v uliciach (ako v novembri 1989). Ich ideológia a kultúrny import sa presadzuje vtieravým manipulatívnym spôsobom – bez ohľadu na záujmy väčšiny spoločnosti. A bez ohľadu na výsledky volieb.

Je to smutné, lebo ak bola západná spoločnosť – do ktorej už desaťročia patríme – niečím jedinečná a výnimočná, tak mierou slobody a suverenity. Sloboda bola nielen nutnou podmienkou šťastia a spokojnosti, ale aj predpokladom prosperity. Nápadom a vývoju sa darí spravidla tam, kde funguje voľná súťaž (firemná, politická, duchovná). A nedarí sa im v despotickej, direktívnej ani kontrolovanom prostredí.

Alebo v prostredí hybridných konfliktov, kde sa ľuďom s kritickým názorom nadáva do zradcov...

Výsledky prieskumu k Nežnej revolúcii sú v istom zmysle správou o stave spoločnosti. Čoraz viac ľudí sa od pôvodného nadšenia z éry slobody a spravodlivosti obracia k rozpakom. A k podozreniu, že jednu vládnu triedu – či vládnu veľmoc – len vystriedala iná, v iných farbách a s inými praktikami.

A ak za týmto obratom niekto hľadá iba Fica, dezolátov a konšpirátorov, tak ostane veľmi, veľmi ďaleko od podstaty problému.

A tým aj od riešenia a od návratu k zdravému stavu.

2. Internetoví komisári

Ďalšie body prehľadu sa pokúsime vybaviť stručne.

Krajinou, v ktorej sa už dlhšie testujú sociálne experimenty a nové pravidlá hry, je Kanada. Najnovšie tam zavádzajú reguláciu internetu a sociálnych sietí. Sporný zákon má pracovný názov „Bill C-11“. Má priniesť politickú kontrolu nad obsahom online médií a sociálnych sietí. Štátna mediálna rada bude určovať, čo môže byť a čo nemôže byť zverejnené na online platformách. Zásahy a postihy sa majú týkať aj obsahu, ktorý zverejňujú bežní Kanadania cez účty na sociálnych sieťach.

Tieto nové pravidlá sú mimoriadne sporné, pretože povedú k cenzúre online obsahu. A k obmedzeniu slobody slova. Na reguláciu online platforiem predsa postačuje trestné právo, ktoré zakazuje šírenie nenávisťných a agresívnych príspevkov. Ak budú mantinely ďalej zužovať štátni komisári, posúvame sa kamsi k „ministerstvu pravdy“.

Kanadská opozícia sa obáva, že po novom Kanadania uvidia na sociálnych sieťach len taký obsah, ktorý bude v súlade s požiadavkami vlády.

V tomto prípade nejde len o Kanadu. Tam sa to len začalo. Domácu úlohu si rýchlo osvojili aj iné progresívne figúry. Napríklad aj slovenská prezidentka Zuzana Čaputová. Vyhlásila, že novou výzvou je zabezpečiť reguláciu obsahu na sociálnych sieťach.

Vyhlásila to pri preberaní Ceny slobody.

3. Potupný ruský ústup

Vojna na Ukrajine priniesla jeden veľmi zásadný obrat. Rusko tvrdí, že sa sťahuje z Chersonu. Z hlavného mesta oblasti, ktorú nedávno anektovala Ruská federácia.

Politicky to je pre Ukrajinu veľké víťazstvo a pre Rusko reputačná pohroma. Rusko ukazuje, že nevie vojensky udržať oblasti, ktoré sú po novom – formálne – súčasťou Ruska.

Otázny ostáva vojenský rozmer ruských manévrov.

Jedna z možností je, že Rusi sa stiahli len takticky, no následne sa pokúsia zlikvidovať ukrajinský postup – a udržať kontrolu nad Chersonom. Viacerí experti varujú, že Rusi mohli Ukrajincom nachystať pascu.

Druhou možnosťou je, že Rusko obetovalo Cherson zo strategických dôvodov. Držanie mesta ako enklávy vysunutej za Dneprom mohlo mať význam v čase, keď Rusko plánovalo expandovať ďalej na juh a na Odesu. Na to však Rusko nemalo silu. Dnes sa ukazuje, že držať vysunuté sily v Chersone prináša vysoké náklady (hlavne zásobovacie) a nulové vojenské zisky. Navyše, ak si Rusi na Dnepri len presadnú zo západného na východný breh, Cherson budú mať stále na dosah. Čo znamená, že oblasť nemôže naplno obsadiť a kontrolovať ani ukrajinská armáda.

V takom prípade by sa z pôvodne 300-tisícového ukrajinského mesta stala izolovaná zóna nikoho. Vyludnená nárazníková zóna.

4. Dezinformácia týždňa

Prehľad uzavrieme čudnou správou, ktorá pôvodne vykreslila Slovensko ako „dieru v bezpečnostnom systéme Európy“, no nakoniec sa otočila proti autorom.

Denník N prišiel so škandalóznym zistením: Slovensko vraj vo veľkom rozsahu obchádza protiruské sankcie EÚ a vyváža do Ruska alebo do Iránu materiál, ktorý sa môže používať na vojenské účely (motory, ložiská, strojárské súčiastky). Správu s príspevom nahnevaného poslanca Krúpu – bývalého aktivistu Slovenskej spoločnosti pre bezpečnostnú politiku – prevzali viaceré slovenské aj zahraničné médiá. Chvíľu to mohlo vyzeráť na menší medzinárodný škandál.

Nakoniec prišla pomerne rýchlo studená sprcha a vytriezvenie. Kontroly ukázali, že Slovensko neporušuje európske sankcie, do Ruska či Iránu slovenské firmy vyvážajú len ten tovar, ktorý je povolený. Navyše, iné západné a európske krajiny sú vo vývoze strojárkeho materiálu do Ruska násobne aktívnejšie. Tvrdenie, že práve Slovensko je problémová krajina, je nezmysel.

Ak niečo stojí za otázky a pochybnosti, je to nastavenie obchodných sankcií EÚ, nie pomerne skromný a legálny slovenský vývoz na východ...

Slovom, Denník N, ktorý sa hrá na lovca hoaxov, prestrelil. Vyprodukoval dezinformáciu, ktorou zo Slovenska vyrobil – neopodstatnene – „bezpečnostnú diery“.

Správy o výsledkoch kontroly, ktorá obvinenia proti Slovensku vyvrátila, už zahraničné médiá

neprevzali.

AUTOR: Dag Daniš

ZDROJ: standard.sk